

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Coadjutor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

procuratoribus, & in c. Ecclesia vestra, il 3. de elect. Cape. Tolof. q. 427.

Duodecimò, an citatus ad omnes & singulos actus, usque ad sententiam inclusivè sufficiat, & parte non comparente, possit contra eum actitari, & sententia ferri, etiamsi comparuerit semel, Gem. in c. fin. vers. item secundus, de dolo & contum. lib. 6. dicit quòd sic, ex Inn. Lupo, & aliis communiter in c. 1. de elect. lib. 6.

Decimotertiò, an citatus ut compareat personaliter, possit comparere per procuratorem, vide inferius in ver. procurator, §. 9. & cap. 1. de iud. lib. 6.

COADJUTOR.

Coadjutor quando dandus sit Episcopo? vide c. unicum de cler. agrot. lib. 6. & an possit conferre beneficia? vide Selvam tract. de benef. 2. par. quest. 4. per totum, Gimon, de expect. c. 1. n. 48. quam habeat auctoritatem, vide Oldrad. conf. 44. Sylv. in summa, in ver. coadjutor, quando dandus sit parochio, vide in ver. parochia, §. 7. & Dyo. inc. 1. num. 46. de reg. iur. lib. 6.

CONTUMACIA.

Primò, qui dicantur veri, vel evidenter, vel interpretativi contumaces, vide Glos. in Clem. fin. in ver. manifeste, de dol. & contum. Marant. 6. p. m. 2. per totum.

Secundò, quando debeat accusari prima, & ultima contumacia, vide eund. ibid. n. 1. & memb. 1. n. 67.

Tertiò, contumacis quæ sint poenæ, vide ibid. n. 9. & infra, ubi dicit esse tertiã

partem mobilium contumacis in causis criminalibus, ibi, n. 24. Foller. pract. crim. tit. banniantur, n. 40. & infra. Afflict. in constit. privilegia, n. 5. sed glos. magna, in cap. 1. de dolo & contum. lib. 6. dicit hanc poenam esse arbitriam, & sic Marant. ubi supr. dicit observandam diversarum Curiarum consuetudinem (intellige juri, & rationi consonam) & Inn. in c. de causis, num. 7. de offic. deleg. ait contumacibus non esse impositam poenam aliquam sed condemnatis, & vide Iser. cit. inferius in ver. poenæ, num. 7.

Quartò contumaces per Bullam Pii V. quest. 15. & aliam quæ est 117. quæ incipit: Dudum in statu Ecclesiastico: si per annũ sic contumaces steterint, non admittuntur ad defensionem, sed condemnantur ad poenam, etiam ultimi supplicii, & ita audivi practicari in facto,

Quintò, contumaces tam in civilibus, quàm in criminalibus, quando executio realis, vel personalis haberi potest, non sunt aliquo censuræ ecclesiasticæ vinculo innodandi, sed aliis poenis, & multis corrigendi, Cone. Trid. sess. 25. c. 3. §. in causis verò, de reform. cap. 12. & ibi glos. ut litæ non contest. cap. contingit, & ibi glos. in vers. non potest, de dolo & contum.

Sextò, licet regulariter contumax habeatur pro præsentem in omnibus, & singulis actis, ut patet juribus vulgatis, tamen citandus est ad diffinitivam, Bal. in marg. Innoc. in verbo contumax, & citat. Innoc. in cap. nostri, de elect.

Septimò, quando excusatur ob aliquod impedimentum, vide Marant. ubi supr., & l. contumacia. ff. de re judic. Afflict. decis. 29. ubi dicit, quòd debet re-

intere-